

Aittoniemi ym.: Ehdotus laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnalle

Aloite on tarkoitettu rinnakkaislakialoitteeksi hallituksen esitykselle n:o 145 laeiksi sairausvakuutuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta.

Lakialoitteessa ehdotetaan muutoksia hallituksen esittämään linjaan, jossa sairauskulujen omavastuita korotetaan, korvauksia alennetaan sekä muutetaan hammashoidosta aiheutuneiden kustannusten korvauskäytäntöä. Lakialoitteessa esitetään, että laillistetun hammasteknikon ilman lääkärin määräystäkin suorittamat proteettiset toimenpiteet korvattaisiin 80-prosenttisesti. Tämä on perusteltua siksi, että näin potilaalla on mahdollisuus vapaammin valita käyttämänsä hammasteknikko. Luopumalla keskittymisestä lisätään myös hintakilpailua.

Pienintä sairauspäivärahaa saavat kansalaiset ovat eräs yhteiskuntamme vähäosaisin ryhmitymä. Hallitus esitti tosin prosentuaalisesti merkittävää, mutta markkamääräisesti vaatimatonta

korotusta peruspäivärahaan. Tämä korotus on riittämätön parantamaan em. väestönosan asemaa. Esitämme peruspäivärahan korottamista 70,00 markkaan päivältä, mikä toimenpide rahoitettaisiin alentamalla ansiosidonnaisen sairauspäivärahan tasoa yli 108 000 markkaa vuodessa ansaitsevien osalta.

Lakialoitteessa esitetään lisäksi voimassa olevien omavastuiden ja korvausrajojen pitämistä ennallaan, koska ansiotasoa on tarkoitus tulo-neuvottelujen kautta alentaa. Ei ole perusteltua lähteä hallituksen linjalle, sillä pieniä eläkkeitä tai päivärahaa saaville esitetyt omavastuiden korotukset tai korvausten vähennykset merkitsivät tuntuva elintason alenemista.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioittaen,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 5 §:n 2 momentti ja 59 §:n 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 2 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1324/90) ja 59 §:n 6 momentti 23 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa (1109/87),

muutetaan 5 b §:n 1 momentin johdantokappale ja 1 kohta, 7 §, 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 momentti, 29 a §:n 1 momentti ja 76 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 5 b §:n 1 momentin johdantokappale, 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti sekä 10 §:n 1 momentti 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1255/89), 7 § ja 29 a §:n 1 momentti mainitussa 23 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa, 16 §:n 1 momentti 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1058/85) ja 76 §:n 2 momentti 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (479/85), sekä

lisätään 16 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1983 annetulla lailla (1119/83) ja mainitulla 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla lailla, uusi 3 momentti seuraavasti:

5 b §

Sairaanhoitona korvataan sen lisäksi, mitä 5 §:ssä on säädetty:

1) hammaslääkärin suorittama järjestelmällisen hammashuollon periaatteita noudattava suun ja hampaiden tutkimus ja hoito, lukuun

ottamatta oikomishoitoa, sekä laillistetun hammas­ tekni­ kon suorittamat proteettiset toimen­ pi­ teet;

7 §

Lääkärin perimästä palkkiosta korvataan 60 prosenttia tai, jos peritty palkkio on suurempi kuin noudatettavaksi vahvistettu taksa edellyttää, 60 prosenttia taksan mukaisesta määrästä.

Hammaslääkärin suorittamasta suun ja ham­ paiden tutkimuksesta sekä ehkäisevästä hoidos­ ta perimästä palkkiosta korvataan 80 prosenttia tai, jos peritty palkkio on suurempi kuin noudatettavaksi vahvistettu taksa edellyttää, 80 prosenttia taksan mukaisesta määrästä. Hammas­ lää­ kä­ rin perimästä palkkiosta korvataan 60 prosenttia tai, jos peritty palkkio on suurempi kuin noudatettavaksi vahvistettu taksa edellyttää, 60 prosenttia taksan mukaisesta määrästä. Hammas­ tekni­ kon perimästä palkkiosta korva­ taan 80 prosenttia tai, jos peritty palkkio on suurempi kuin noudatettavaksi vahvistettu taksa edellyttää, 80 prosenttia taksan mukaisesta määrästä.

Palkkiosta, jonka lääkäri tai hammas­ tekni­ ko on perinyt suorittamastaan labora­ torio­ tai röntgentutkimuksesta, suoritetaan korvaus 8 §:n 1 momentin mukaisesti.

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoite­ tusta lää­ kä­ rin samalla kertaa määräämästä tut­ kimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuk­ sis­ ta taikka, jos ne ylittävät noudatettaviksi vahvis­ tetun taksan, tämän mukaisista määristä korva­ taan kolme neljännestä siltä osin kuin kustan­ nukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 40 markkaa. Mitä edellä on säädetty, sovelletaan myös silloin, kun lää­ kä­ rin määrää­ män tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Asetuksella säädetään, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus­ ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräy­ ken perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoi­ men­ pi­ teet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 5 b §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuista lääkkeistä sekä 3 a kohdassa tarkoitetuista perusvoiteista

korvataan puolet 35 markkaa ylittävältä osalta kultakin ostokerralta. Vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoitoon käytettävät lääkkeet korva­ taan kuitenkin kokonaan tai 90-prosenttisesti sen mukaan kuin valtioneuvoston päätöksellä määrätään. Korvaustasoa määrättäessä otetaan huomioon sairauden laatu sekä lääkkeiden tar­ peellisuus ja taloudellisuus. Valtioneuvoston päätöksellä määrätään, mitä on pidettävä vai­ keana ja pitkäaikaisena sairautena.

10 §

Vakuutetulle korvataan lääkäriin, hammas­ lää­ kä­ riin, hammas­ tekni­ kolle, sairaanhoitolaitok­ seen, laboratorioon, röntgenlaitokseen tai asian­ mukaisen ammattikoulutuksen saaneen henki­ lön luokse tehdyistä matkoista johtuvat matka­ kustannukset kokonaan siltä osin kuin ne yhden­ suuntaiselta matkalta ylittävät 30 markkaa (*oma­ vastuu­ osuus*). Sama koskee lää­ kä­ rin, hammas­ lää­ kä­ rin, hammas­ tekni­ kon tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön potilaan luokse tehdyistä matkoista johtuneiden matka­ kustannusten korvaamista. Jos vakuutetun tä­ män pykälän mukaan maksettavaksi jäävät matkakustannukset saman kalenterivuoden aika­ na ylittävät 500 markkaa (*vuotuinen omavas­ tuu­ osuus*), vuotuisen omavastuun ylittävä osa matkakustannuksista korvataan kokonaan. Vuotuista omavastuuosuutta laskettaessa ote­ taan huomioon myös vakuutetun terveyskeskuk­ selle sairaankuljetuksesta maksamat kustannuk­ set.

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on vähim­ mäispäiväraha, 70,00 markkaa, lisättynä 30 prosentilla vakuutetun verotuksessa asetuksella säädettyinä kalenterivuotena todettujen työtu­ lojen kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmassadasosasta, jos työtulot eivät ylitä 36 000 markkaa. Jos työtulot ylittävät 36 000 markkaa, mutta eivät ylitä 108 000 markkaa, päivärahan määrä on 80 pro­ senttia 36 000 markan kolmassadasosasta lisät­ tynä 76 prosentilla 36 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Jos työtulot ylittävät 108 000 markkaa, päivärahan määrä 180 000 markkaa ylittävältä osalta on 40 prosenttia 108 000 markkaa ylittävän osan kolmassadas­ osasta. Jos työtulot ylittävät 180 000 markkaa, päivärahan määrä on 180 000 markkaa ylittä-

vältä osalta 15 prosenttia 180 000 markkaa ylitävän osan kolmassadasosasta. Jollei vakuutulla ole edellä mainittuna aikana ollut työtuloja tai verotus on toimitettu verotuslain (482/58) 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla arvioimalla sen vuoksi, että veroilmoitusta ei ole annettu, päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäivärahan suuruinen.

29 a ja 76 §
(Kuten hallituksen esityksessä n:o 145)

Voimaantulosäännös
(Kuten hallituksen esityksessä n:o 145)

(3 mom. kuten hallituksen esityksessä n:o 145)

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 1991

Sulo Aittoniemi
Heikki Riihijärvi

Tina Mäkelä

Raimo Vistbacka
Hannu Suhonen

